

[Sønderby]

skulle drosle det nordiske ned; det var ikke derfor, jeg så det som noget positivt. Jeg så det positive i, at vi måske kunne få nogle flere og bedre initiativer og bedre resultater af Nordisk Råds arbejde, netop som fru Margrete Auken selv nævnte det med tandlægeundersøgelsen i Oslo. Det kunne godt være, vi ville sige, at nogle af de ting skulle vi ikke tage fat på.

Vi ved alle sammen, at der kommer en række af forslag fra medlemmer ude omkring, og her kunne man måske ret hurtigt sige: Her er noget, der er kød på; det, der ikke er kød på, lægger vi til side. Det er ikke et spørgsmål om rationaliseringsrapporten, det er effektiviteten i det nordiske, som parlamentarikerne i samarbejde med Ministerrådet må prøve på at få til at fungere.

Det har ikke noget at gøre med, at vi ikke vil være med i det nordiske samarbejde, for jeg har i hvert fald sagt – det tror jeg også hr. Anker Jørgensen sagde – at visionerne i det nordiske i øjeblikket hænger meget sammen med den udvikling, der sker i EF. Det, vi kan tilføje de nordiske lande af det, vi lærer i EF, og det, vi kan tage med til EF fra det nordiske, det må være vores opgave. Det er ikke kun et spørgsmål om kroner og øre, fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Engell (KF):

Jeg kan godt forstå, at fru Margrete Auken ikke er så glad for, at vi beskæftiger os med de økonomiske sider af det nordiske samarbejde, da det jo aldrig har været udgifterne, som har været det, der har interesseret SF mest – i hvert fald ikke, hvorfra pengene skulle komme.

Det er da fuldstændig rigtigt, at den rapport, der er lavet, er stilet til regeringerne. Det, vi har gjort, og det, jeg gav udtryk for, var, at vi håber, at regeringerne, at samarbejdsministrene, at Ministerrådet vil bruge denne rapport som et godt styringsgrundlag i det videre arbejde.

Så bed fru Margrete Auken muligvis også mærke i, at jeg sagde, jeg fandt, at et tilsvarende rationaliseringsarbejde burde gennemføres i parlamentarikerdelen – og det vil altså sige inden for Nordisk Råd – som et værktøj for os. Det er altså en tilskyndelse til regeringen til at holde fast ved det arbejde.

Når det gælder selve spørgsmålet om, hvem der skal have adressen, behøver fru Margrete Auken såmænd ikke at polemisere imellem formanden for Budgetkomiteen og mig; vi ser fak-

tisk fuldstændig ens på disse ting. Det har vi jo også givet udtryk for hver for sig i mange forskellige sammenhænge.

Det, jeg pegede på, var, at der ligger et problem i, at man bevilger nogle store beløb, men at man altså ikke når at forbruge disse beløb, man når ikke at absorbere dem. Det kan dels vise, at iværksættelsesproceduren ikke er så hurtig, som fru Margrete Auken gerne så det, men det understreger efter min opfattelse også, at vi fra parlamentarikerside skal være yderst tilbageholdende med at stille krav om nye stigninger i budgetterne.

Det handler jo ikke om at gøre det nordiske samarbejdes kvalitet ligefrem proportionalt med, hvor mange penge vi bevilger.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det har jeg minsandten heller ikke sagt. Det er der mig bekendt ingen der har sagt. Men det her er jo ikke en budgetdebat. Det er et spørgsmål om, hvorfor det nordiske samarbejde er så træt, at de småpenge, man får, kan man ikke engang finde ud af at få brugt, og så er svaret da ikke: Så tager vi også de penge fra dem. Så er svaret da: Hvordan får vi sat noget skub i de herrer og damer? Og det gør vi ved på en eller anden måde at give dem en fornemmelse af, at vi synes, det her er vigtigt.

Jeg har været meget glad for her at høre, at hr. Engell åbenbart har fået en aftale med hr. Ivar Hansen om, at der nu også skal ske noget i Budget- og Kontroludvalget. Det er jo dog en nyskabelse i det nordiske samarbejde, hvis vi skal til at bruge Budget- og Kontroludvalget til noget, og det synes jeg vi skal tage til os og være taknemlige over. Jeg kan forstå, at hr. Ivar Hansen så også er parat til at løbe fra det, når der skal til at bestilles noget i det – det er så en anden side af sagen.

Men denne diskussion skal ikke dreje sig om færre eller flere penge; det er under alle omstændigheder småpenge. Den skal dreje sig om, hvordan vi får dette arbejde hen på det ambitionsniveau, som vi ustandselig hører om. Jeg vil gerne undtage hr. Engell, det er meget sjældent, jeg har hørt om noget, jeg kunne kalde et ambitionsniveau, i hvert fald af høj art, fra hr. Engell i forbindelse med det nordiske samarbejde, men fra alle andre, inklusive regeringen og inklusive samarbejdsministrene. Hvordan